

Testament de Carnestoltes XXVII — Carnaval 2008

Estimats fills... de puta!

Com no podia ser d'altre,
arriba el dia més trist,
ha mort el rei de la farra,
resta ert com un Sant Crist.

Us detallo fil per randa
com l'ha dinyat el cabró:
m'ha citat, sense les dones,
volent emular el Borbó

l'última nit de cap d'any,
i, amb les tropes infernals,
celebrar els vint-i-cinc anys
pels putiferis locals.

Com d'això en sap una pila,
ha volgut triar un convent,
no se n'anava de l'olla,
encara era conscient.

Tot de monges en pilotes
i novícies estretes,
empalades pel seu membre
semblaven unes broquetes.

Ha llepat, pel gran esforç,
i tan sols ha tingut esma
de dictar-me el testament,
tot cagant-se en la Quaresma,

l'Any Jubilar i altres hòsties.
Per tant, passo a la lectura
d'aquest text, on trobareu
més d'una caricatura.

Tarragona, 5 de febrer de 2008
«Jo, Carnestoltes XXVII,
abans no esdevingui cendra,
deixo el fideïcomís,
on més d'un es podrà ofendre.

Com que esteu de Jubileu,
tinc relíquies i exvots
i, d'un mostrari de sants,

momificats els virots.

No em digueu que no sóc just,
serà beneficiós,
pel bisbe de Tenerife,
serà del tot fructuós.

I, parlant del primer sant,
serà d'ell el primer trasto,
però ans d'embalar-lo el llepo,
que fa hores que no el tasto.

En el moment de llegar
i començar a passar llista,
m'adono que heu retirat
uns quants micos de la pista:

On para el Joan Miquel?
Es veu que ara construeix,
—amb la pasta apalancada—,
casetes a Marraqueix.

El Mallol i l'Estevet
s'han retirat al Serrallo,
a fer veure que treballen
pel barri, donant el callo!

El Balart s'ha fos en l'aire,
i l'Aregio es mor de fàstic
de cap d'equip de segona,
fent cagar, igual que el Nàstic.

La Martorell s'ha esfumat...
sonen uns altres tacons
pel Pretori, pels museus
i per tots els seus racons:

però és la mateixa bruixa,
que s'ha canviat de pell,
s'ha tenyit el pèl de ros
i es pensa que es diu Rossell.

A tots aquests perdedors
entrego un consolador...
el badall més escaient
serà el de Sant Salvador.

Més val que parlem dels vius,
que ja n'hi ha prou de carronya,

i els canvis que es prometien,
s'han quedat en una conya.

Felicitats, nou alcalde,
el teu primer testament,
Tarragona és sociata...
de misses, pal·li i amén!

Quin canvi, aquesta ciutat,
que l'alcalde va amb xofer,
la Rambla l'han asfaltada
i el teatre, tot, per fer!

El canvi més radical
l'has fotut a Patrimoni:
ans teníem Satanàs,
i ara tu hi fots el Dimoni!

Aportes noves idees:
no res de fer el Corte Inglés,
al PSC són més guais...
un Ikea mola més!

I de maneta del clero,
polítics i capellans,
venereu tots aquells temples
que cremàveu anys abans!

Hereta, doncs, Ballesteros,
el més gran dels semalers
—pensa que el porten en carro
el gremi de traginers—:

la tranca de Sant Magí;
et servirà de reclam
per donar-li un altre rotllo
al teu xou de la webcam.

Vigileu, tarragonins,
deixeu ja de fer xiquets
que no cabran als col·legis
i seran tots uns ruquets!

Si el sistema educatiu
ja estava prou mal fotut,
amb aquests socialistes
encara és més boterut.

L'únic que se'ls ha acudit

és batejar les escoles,
i han buscat entre els grans noms
de les lletres espanyoles.

Per encetar les reformes,
l'antic col·legi del Pax
durà el nom d'una d'aquestes,
la gran Olga Xirinacs.

Perquè en pugui escriure un conte,
tinc l'eina de Sant Auguri,
que així tingui què llegir
la canalla quan maduri.

No vull estirar la pota
sense abans poder esmentar
els disbarats de Maleni,
que han estat per emmarcar.

Amb una hora pots anar-te'n
de Pucela fins Madrid,
en canvi, per anar a Barna,
n'hi ha més d'un que s'ha podrit.

Vosaltres, muts i a la gàbia,
per darrere, amb "mantequilla",
que és així com més li agrada
al dislèxic del Montilla.

Nogensmenys ets un inútil,
penso en tu i se m'infla un ou!
Aprèn del Josep Cuní
i comença ja a dir: "Prou!"

Us deixo, grans mamonassos,
la verga de Sant Ramon,
per gaudir-ne al Parlament,
us l'acobleu a l'escon!

I al pebràs de l'Artur Mas
n'hi toca un d'especial,
perquè pugui reinventar-se
el seu membre seminal

i que deixi les cabòries
de fundar la casa gran,
que no veu que si es separa
li fotrà tot el Duran?

Que, en els afers de parella,
ho tens tot quasi perdut,
els d'Unió, com les dones:
ans de tindre-ho s'ho han venut!

Us lleigo el potent virot
de Sant Pere pescador,
que el sexe pot fer miracles
dins la coalició!

Els que no tenen remei
són el Rajoy i el Cirera,
i la colla de feixistes
que els aguanten la xerrera.

Desenterren el fantasma
del fals conflicte lingüístic
per tenir paper i pantalla
i crèdit periodístic.

A Madrid tots s'apunyalen
per anar dins de la llista
i per fi es treu la careta
Pizarro, l'economista.

Matxacant els catalans
volen guanyar vots a Espanya,
i al substitut del Piqué
el penjaran d'una canya

quan perdi uns quants diputats
als comicis generals.
Hereteu, colla de nazis,
els prepucis immortals

de Sant Pere i de Sant Pau,
perquè us rebentin el recte
de dos en dos, en parella,
que us farà molt més efecte.

Quan us sentiu deprimits,
penseu en la monarquia,
el 2007, per Juan Carlos,
ha estat de psiquiatria:

es volia fer el milhomes
bramulant "per què no calles?"
Millor que el goril·la i ell
s'ho arreglin fent-se unes palles...

I és que el paio no té seny:
no es pot anar col·locat
a una farsa de cimera
de tirans i caps d'estat!

Losantos, des de la Cope,
clama l'abdicació,
jo proposo, per tots dos,
que els facin l'ablació!

I que vinguin *picoletos*
quan em cremi a la foguera:
duré una foto del rei
dins la meva collonera!

Per a divorcis sonats,
el de la casa reial,
i es que "España se desmiembra",
començant per la anormal,

que es veu que ara se separa
del Jaime Marichalar,
aspirava a vegetal,
però es quedà en calamar.

A la infanta vull llegar,
per tenir un masturbador,
el *cipot* de Sant Eulogi,
amb efecte vibrador.

Per al final, el millor,
la plaga de l'escarbat:
ara mateix passo llista,
dels negocis del clergat.

A les manis profamília,
la gran parròquia espanyola
empra tècnica puntera
en comptes de la gramola,

utensili que els seria
del tot molt més escaient
i adequat per a l'attrezzo
de tan retrògrada gent.

Collons de beats feixistes,
que voleu anar de purs,
us deixo un gran atribut:

tancats entre quatre murs

al carrer del Cós del Bou,
serà el bàcul de Sant Roc
que us farà caure de cul,
amorrats al seu gran broc.

I per tu, bisbe canari,
una sexual fantasia:
allà dalt de Montserrat,
amb tota l'Escolania.

Tantes titoletes juntes
no les hauràs tastat mai;
t'he pactat, pel gran moment,
que entonin el Virolai.

I per redimir el pecat,
ja t'ho saps de fa molts dies:
resa quatre parenostres
i un parell d'avemaries.

A Palau hi ha festa grossa,
ja que és l'any del Jubileu,
tots al ritme de La Trinca
i el CD de l'*Opus 10!*

Tarragona s'omplirà
tot de monges i beats,
els prostíbuls ja els esperen:
ingressos assegurats!

A la missa inaugural
la Porno Band va tocar
dirigida, i en pilotes,
pel reverend Barberà.

També vull enrecordar-me
d'aquell bisbe d'anys enrere:
el Sistach ja és cardenal,
redéu, quina cagalera!

Per quan mori Benet XVI,
ciudadans, tots a fumar
perquè torni a haver-hi a Roma
un pontífex català!

I com que se m'ha acabat
tot el santoral de mascles

us llego una virgueria
que us deixarà a tots fets ascles:

el més nou en erotisme,
va tot complet dins del *kit*:
de la nostra Santa Tecla,
en paquet, vagina i dit!

Us daré el darrer consell:
per netejar-lo com cal
renteu-lo de tant en tant
a la pila baptismal.

Visca la festa i fora la moral,
i quan, tristament, m'hagueu d'enterrar,
us prego que seguiu la bacanal.
No pareu de privar, cardar i resar

fins arribar l'any que ve,
fins Carnestoltes vint-i-vuitè!»